

Tusinder og atter Tusinder af mindre heldigt stillede Medborgere, som ville være himmelglade ved at faa dette lille Tilskud, som de haardt trænge til. Dette haaber jeg maa blive Resultatet, skønt jeg maa indrømme, at jeg ved at høre Ministeren — undtagen lige til Slutningen — udtale alle sine Indvendinger og Spidsfindigheder over for dette Lovforslag, hele Tiden sad i Angst for, at det vilde ende med, at Ministeren vilde drukne det hele i Ændringsforslag og Modbemærkninger eller Spidsfindigheder; men det endte jo dog med, at Ministeren ikke stillede sig principielt imod Forslaget. Jeg haaber, som sagt, derfor, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført, og mange Tusinde Mennesker ville jo være glade derved; og jeg er ogsaa vis paa, at vi fra Repræsentationens Side ville være glade ved, at vi i alt Fald faa denne Smule udrettet inden Samlingens Slutning.

Finansministeren (Scharling): Jeg skal over for den sidste ærede Taler bemærke, at jeg med de kritiske Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte over for Lovforslaget, aldeles ikke har tilsigtet at lægge det Vanskeligheder i Vejen, men dermed kun har tilkendegivet mit Ønske om at faa Lovforslaget i saa god og klar en Skikkelse, som det vil være muligt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipsen): Den ærede næstsidste Taler (Busk) udtalte et Ønske om, at vi skulde lade alle Stridigheder fare om denne Lov og samle os om at føre den igennem. Jeg er glad over denne Udtalelse og skal derfor lade nogle af de Udtalelser, som ere fremkomne fra anden Side, ligge; navnlig skal jeg lade uomtalt den lille Strid, der var mellem det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) og det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (H. Jensen); det skal jeg fuldstændig overlade til de to Herrer at afgøre, hvis Striden ikke allerede er udfægtet imellem dem. Kun skal jeg over for min ærede københavnske Kollega bemærke, at det ærede Medlem jo paa ingen Maade har været udelukket fra at stille Ændringsforslag til Lovforslaget; paa ingen mulig Maade. Men en helt anden Ting er det, at naar han satte Pris paa at være Medforslagsstiller til Lovforslaget sammen med os, maatte han jo som Medforslagsstiller tage det i den Skikkelse, som vi kunde blive enige om. Men det ærede Medlem kunde jo have ladet være med at være

Medforslagsstiller og saa have stillet sine Ændringsforslag; han kunde have valgt mellem de to Ting; han kunde ikke saa godt gøre begge Dele paa en Gang. Og det ærede Medlems Partifælle har jo ogsaa haft den Fordel — hvis der overhovedet var knyttet politisk Fordel til at være Medforslagsstiller til dette Lovforslag — at han ved Alfabetets Tilfældigheder er bleven nævnt først blandt Forslagsstillerne, og derved er Forslaget i nogle Blade kommet til at staa som et Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) med flere Medforslagsstillere — jeg kan jo ikke nævne Navne her, men det ærede Medlem for Vestervig staa jo ifølge sit Navn først blandt Forslagsstillerne. Naar altsaa det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds og hans Partifælle, det ærede Medlem for Vestervig, have haft saa megen Glæde af dette Lovforslag, saa maa han ogsaa — saaledes som jeg ogsaa forstod ham — i det væsentlige resignere med Hensyn til Lovforslaget. Dette være sagt i al Fredelighed og Forsonlighed.

Over for den højtærede Minister vil jeg bemærke, at det forekommer mig, at den ærede næstsidste Taler havde fuldstændig Ret i, at der var en ikke uvæsentlig Forskel mellem den første og den anden Del af Ministerens Tale. Jeg er nødt til at gøre nogle Bemærkninger over for den første Del, i alt Fald for at væge os selv. Det var nemlig et Angreb fra Ministerens Side, og et Angreb maa jeg tage op. Og jeg kan med stor Lethed tage det op, thi det forekommer mig, at den højtærede Minister og Regeringen i det hele taget ikke have høstet Laurbær ved deres Optræden i denne Sag. Datoerne ere her næsten tilstrækkelige. Jeg minder om, at Ministeren ved første Behandling af Finansloven i Oktober forrige Aar udkastede Tanken om Nødvendigheden af et Dyrtidstillæg; jeg minder om, at Tiden gik lige til Begyndelsen af Februar, før der fra Regeringens Side kom et saadant Forslag om et Dyrtidstillæg, der gik altsaa fulde 4 Maaned, efter at Ministeren havde ladet disse Ytringer falde; jeg minder endvidere om, at Folketinget øjeblikkelig sendte Sagen i Udvalg, efter at Sagen havde været til Behandling i Tinget den 11te Februar; jeg minder om, at Udvalget allerede den 13de Februar stillede de Spørgsmaal til Finansministeriet, som det ansaa for nødvendige for Sagens Fremme, og at man saa en hel Maaned efter ikke havde modtaget Svar